

שְׁתֵּי רְצוּעוֹת יוֹצְאוֹת מִצַּד זֶה וּמִצַּד זֶה, סוּד שֶׁל שְׁתֵּי יָרֵכִים שְׁלֹמֶטָה שֶׁל זֶה הָא"ח, שְׁנֵי אֵי הָאֵמֶת אַחֲוָיִם בּוֹ. שְׁהָרִי מִלְמַעְלָה יוֹצְאִים שְׁתֵּי רְצוּעוֹת, סוּד שֶׁל שְׁתֵּי זְרוּעוֹת, מִיָּמִין וּמִשְׁמָאל. וְאוֹת דְּל"ת אַחֲוָה בְּהֵן. לְבִסּוּף יוֹרְדָת, וְנִתְפָּשְׁטוּ שְׁתֵּי הַיָּרֵכִים לְמִטָּה. כִּינּוּן שֶׁהִיא אַחֲוָה לְמַעְלָה כְּמוֹ שְׁצָרִיף, יוֹרְדָת לְמִטָּה לְהִתְאַחֵד עִם עַמָּה. וְכֹאֲשֶׁר הִיא מִתְאַחֲדָת, נִאֲחָזָת בְּסוּף הַיָּרֵכִים, וְסִימָן שֶׁל אוֹת יו"ד בְּרִית קֹדֶשׁ עֲלֶיהָ מִלְמַעְלָה. אֲזִי הִיא אַחֲוָה בְּיַחְוָד אֶחָד.

יו"ד זֶהוּ סוּד הַבְּרִית, (ועל דה) כֹּל מִי שֶׁשׁוֹמֵר בְּרִית זוֹ, הוּא נִשְׁמָר לְמַעְלָה, וְנִשְׁמָר לְמִטָּה. (מִנּוּן לְנוֹי) מִפְּנֵחָס, מִשּׁוּם שֶׁהוּא קָנָא עַל בְּרִית זוֹ, נִצּוּל מִן הַדִּין הַעֲלִיּוֹן וּמִן הַדִּין שְׁלֹמֶטָה, וּמִשּׁוּם זֶה נִרְשָׁמָה אוֹת יו"ד זוֹ בְּתוֹכוֹ. זֶהוּ שְׁכָתוּב פִּינְחָס בֶּן אֶלְעָזָר בֶּן אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן וְגו'.

יו"ד זוֹ צָרִיף שֶׁלֹא תִפְרָד כֻּלָּל מִתּוֹף תִּפְלָה שֶׁל יָד, שֶׁלֹא תִעָשֶׂה פְּרוּדָה. וְכֹל שֶׁמְחַה שְׁלָה הִיא בְּזוֹ הָאוֹת יו"ד. יו"ד זוֹ הִיא בְּזִכְרָה, וְלֹא בְּנִקְבָה. הוּא צָדִיק, וְהִיא צָדִיק. וּמִשּׁוּם זֶה מִתְקַרְבֶּת אֶצְלָה, וּמִי שְׁמַרְחִיק אוֹתוֹ מִמְקוֹם זֶה, רְחוּק הוּא מִהַעֲנָג שֶׁל הָעוֹלָם הַבָּא.

בְּזִכְרָה הוּא צָדִיק, וְהִיא צָדִיק בְּלִי אוֹת יו"ד. הוּא אִישׁ, וְהִיא אִשָּׁה, בְּלִי יו"ד. וּמִשּׁוּם זֶה שֶׁמְחַה (תְּשׁוּבָה) שְׁלָה לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיהָ וּלְהִתְעַנֵּג עִמָּה. מִי שְׁמַרְחִיק עִנְגָה, יִרְחִיקוּ אוֹתוֹ מִהַעֲנָג שֶׁל מַעְלָה. וְעַל זֶה כְּתוּב, (שְׁמוּאֵל א ב) כִּי מִכְבְּדֵי אֶכְבְּד וְגו'.

בֹּא וְרֵא, פְּנֵחָס עֲמַד בְּפָנַי דִּין תִּקְרִיף שֶׁל יִצְחָק, וְסִתָּם פְּרָצָה, בְּגַלְלָה זֶה הַשְּׁלִיִּם לְגַבֵּי פְּנֵחָס סוּד

תִּרְיִן רְצוּעֵינִי נִפְקִין, מִסְטָרָא דָא וּמִסְטָרָא דָא, רְזָא דְתִרְיִן יָרֵכִין דְלִתְתָא דְהָאִי א"ח, דְנִבְיָאֵי קְשׁוּט אַחֲוָה בְּהוּ. דְהָא מִלְעִילָא נִפְקִין תִּרְיִן רְצוּעֵינִי, רְזָא דְתִרְיִן דְרוּעֵינִי, מִיָּמִינָא וּמִשְׁמָאלָא, וְדָל"ת אֶתְאַחֲדֵת בְּהוּ. לְבִתָּר נַחְתָּא, וְאֶתְפָּשְׁטוּ יָרֵכִין לְתַתָּא. כִּינּוּן דְהִיא אֶתְאַחֲדֵת לְעִילָא בְדָקָא יָאוּת, נַחְתָּא לְתַתָּא, לְאֶתְאַחֲדָא בְּאֶכְלוּסָהָא. וְכַד אִיהִי אֶתְאַחֲדָת, אַחֲוָה בְּשְׁפוּלֵי יָרֵכִין, וְרִשִׁימוּ דִיּוֹד בְּרִית קֹדֶשׁ עֲלָה מִלְעִילָא, כְּדִין אִיהִי אֶתְאַחֲדָת בְּיַחְוָד אֶחָד.

יו"ד דָּא אִיהִי רְזָא דְבְרִית, (ועל דא) כֹּל מִאֵן דְנִטָּר בְּרִית דָּא, אִיהוּ אֶשְׁתְּזִיב לְעִילָא, וְאֶשְׁתְּזִיב לְתַתָּא. (מִנּוּן לְו) פְּנֵחָס, בְּגִין דְאִיהוּ קָנִי עַל בְּרִית דָּא, אֶשְׁתְּזִיב מִן דִּינָא עֲלָה, וּמִן דִּינָא דְלִתְתָּא, וּבְגִין כֶּף אֶתְרָשָׁם יו"ד דָּא בְּגוּוִיהָ, הָדָא הוּא דְכְתִיב, פִּינְחָס בֶּן אֶלְעָזָר בֶּן אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן וְגו'.

יו"ד דָּא, אֶצְטָרִיף דְלֹא יִתְעַדֵּי כֻּלָּל מִגּוֹ תִפְלָה דִיד, דְלֹא יַעֲבִיד פְּרוּדָא. וְכֹל חֲדוּה דִילָהּ, בְּהָאִי י'. אִיהוּ יו"ד דָּא בְּדַכּוּרָא אִיהִי, וְלֹא בְּנוֹקְבָא, אִיהוּ צָדִיק, וְאִיהִי צָדִיק. וּבְגִין כֶּף, אֶתְקַרִיבֵת בְּהָדָה, וּמִאֵן דְרַחֲמִיק לִיָּה מֵאֶתֶר דָּא, רַחֲמִיק הוּא מַעֲדוּנָא דְעֲלָמָא דְאֶתִי.

בְּדַכּוּרָא אִיהוּ צָדִיק, וְאִיהִי צָדִיק בְּלֹא יו"ד. אִיהוּ אִישׁ. וְאִיהִי אִשָּׁה, בְּלֹא יו"ד. וּבְגִין כֶּף חֲדוּה (נ"א תִיּוֹבָה) דִילָהּ, לְאֶתְקַרְבָּא בְּהָ, וְלֹא תִעַדְנָא בְּהָדָה. מִאֵן דְרַחֲמִיק עֲדוּנָא דָּא, יִרְחִיקוּן לִיָּה מַעֲדוּנָא דְלְעִילָא. וְעַל דָּא כְּתִיב, (שְׁמוּאֵל א ב) כִּי מִכְבְּדֵי אֶכְבְּד וְגו'.

תָּא חֲזִי, פְּנֵחָס קָאִים קָמִי דִינָא תִקְיָפָא דִיִּצְחָק, וְסִתָּם פְּרָצָה, בְּגִין כֶּף אֶשְׁלִיִּם לְגַבֵּי פְּנֵחָס רְזָא דִיִּצְחָק. קָם קָמִי פְּרָצָה דְכְתִיב, (תְּהִלִּים קו)

של יצחק. עמד בפני פרצה, שכתוב (תהלים קו) ויעמד פינחס ויפלה. עמד בפרצה לפני דין של יצחק כדי להגן על ישראל. (פנחס) עמד בפני דין התקוף של יצחק להגן עליהם על ישראל, שכתוב (תהלים קו) ויעמד פינחס ויפלה. מהו ויעמד? שעמד בפרץ בפני דין של יצחק, בגלל זה השלים לפנחס טוד של יצחק). ועל זה כלול זה בזה בחשבון.

ואם תאמר, חשבון זה לא תלוי אלא בעינים שלה, וכאן החשבון למעלה ביצחק - אלא ודאי כף הוא, משום שייצחק תלוי ומשתמש (ונמשך) באותו מקום שהם עינים, ששם דנים דינים של כל העולם, שהרי העינים שלה הם שבעים פסאות, מקום דיני העולם, ונקראים סנהדרין. ועל כן הכל אחד, משום שייצחק ואלו הולכים כאחד, והכל יפה.

פנחס זה יצחק, ועמד פנחס ודן דין, ומתלבש בגבורה חזקה, שהוא שמאל. ומשום זה זכה לימין. פאן נכלל שמאל בימין. השיב את חמתי, מהו השיב את חמתי? אלא אלו הם שלשה ממנים של הגיהנם: משחית, אף, וחמה. (אחד על שפיכות דמים, אחד על גלוי עריות, ואחד על עבודה זרה). משום שראה אותו חמה שהיה מתפשט ונמשך מצדו של יצחק, מה עשה? התלבש הוא ביצחק, ואחז באותה חמה כמי שאחז בחברו והשיב אותו לאחוריו.

ואז דן דין, ועשה דין. דן דין - שכל בועל ארמית קנאים פוגעים בו. ועשה דין - שכתוב וידקר את שניהם. ועל זה כתוב פאן, השיב את חמתי. וכתוב שם (איכה ב) השיב אחר ימינו מפני אויב. מה שם לאחוריו, כף גם פאן לאחוריו. ועל זה אות יו"ד של פינחס פאן, יו"ד של יצחק. והכל הוא מעל בני ישראל. שפאשר

ויעמד פנחס ויפלה. קם בפרצה קמי דינא דיצחק, בגין לאגנא עלייהו דישראל. (ס"א פנחס קאים קמי דינא תקיפא ויצחק לאגנא עלייהו דישראל. דכתיב, (תהלים קו) ויעמד פנחס ויפלה. מאי ויעמד, דקם בפרצה קמי דינא דיצחק, בגין כף אשלים לבני פנחס רוא דיצחק). ועל דא כליל דא בדא בחושבנא.

ואי תימא, הא חשבנא לא תליא אלא בעינין דילה, והכא חשבנא לעילא ביצחק. אלא ודאי הכי הוא, בגין דיצחק תליא ואשתמשא (ס"א ואתמשא) בההוא אתר דינון עיינין, דתמן דיינין דינין דכל עלמא, דהא עיינין דילה, אינון שבעין קתדראין, אתר דדינין דעלמא, ואקרוין סנהדרין. ועל דא כלא חד, בגין דיצחק ואינון פחדא אזלין, וכלא שפיר.

פנחס דא יצחק, וקם פנחס ודאין דינא, ומתלבש בגבורה תקיפא דאיהו שמאלא. ובגין כף זכה לימינא. הכא אתכליל שמאלא בימינא. השיב את חמתי, מאי השיב את חמתי. אלא אלין אינון ג' ממונים דגיהנם: משחית, אף, וחמה. (ד"א חד על שפיכות דמים, חד על גלוי עריות, וחד על עבודה זרה). בגין דחמא ההוא חמה, דהוה פשיט ואתמשך מסטרא דיצחק, מה עבד, אתלבש איהו ביצחק, ואחיד בההוא חמה, פמאן (ד"א ר"ל ע"א) דאחיד בחבריה, ואתיב ליה לאחורא.

וכדין דן דינא, ועביד דינא. דן דינא, דכל בועל ארמית קנאין פוגעין בו. ועביד דינא, דכתיב וידקור את שניהם. ועל דא כתיב הכא, השיב את חמתי. וכתיב התם, השיב אחר ימינו מפני אויב, מה להלן לאחורא, הכי נמי לאחורא. ועל דא יו"ד דפינחס הכא, יו"ד דיצחק. וכלא הוא מעל בני ישראל, דכד חמא ההוא חמה,